

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

لَا يَمُوتَنَّ أَحَدُكُمْ إِلَّا وَهُوَ يُحْسِنُ الظَّنَّ بِاللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ

ALLAH'IN YARDIMI MÜMİNLERLE BERABERDİR.

Cumanız Mübarek Olsun Aziz Kardeşlerim!

Okuduğum âyet-i kerimede Yüce Rabbimiz şöyle buyuruyor: “Gevşeklik göstermeyin, üzüntüye kapılmayın. Eğer inanmışsanız üstün gelecek olanlar sizlersiniz”¹

Okuduğum hadis-i şerifte ise Peygamberimiz (s.a.s) şöyle buyuruyor: “Sizden her biriniz, öleceği güne kadar Allah’a hüsn-i zan besleyerek ümitvar olmaya devam etsin.”²

Kardeşlerim!

İlk Müslümanların “zorluk yılları” adı verilen dönemleri olmuştur. Öyle ki bu zorluk yıllarında Mekke’de müşrikler, Müslümanları meşakkatle dolu boykot yıllarını yaşamaya maruz bıraktılar. Onlara her türlü kötülüğü reva gördüler. Allah’a ibadet etmekten dahi alıkoydular. Sırf Allah’a olan imanlarından dolayı işkenceler yaptılar, kimilerini şehit ettiler.

Fakat Rabbimiz, o zorlukları kendisine gönülden teslim olmuş müminler için hep kolaylıklara dönüştürdü. Bu zorlukların akabinde daima bir kolaylığın, bir rahmetin geleceğini müjdeledi. Bu hususu Rabbimiz, **فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا** “Şüphesiz her zorlukla beraber bir kolaylık vardır.”³ âyet-i kerimesiyle bir kanun olarak insanın hayatına yerleştirdi. Allah Resulü (s.a.s) de, ashabıyla birlikte bütün bu zorlukların üstesinden geldi. Hicretle beraber Müslümanlar cihanşümul bir medeniyetin temelini attılar.

Aziz Müminler!

Bugün de hem millet olarak hem de İslam âlemi olarak, Peygamberimiz ve onu tasdik eden ilk müminlerin yaşadığı zorlukların benzerlerini yaşıyoruz. Kötülük, her geçen gün etrafımızı ve bütün insanlığı kuşatıyor. Bilhassa şiddet ve terörle kalplerimize korku salınmaya, gücümüz zayıflatılmaya çalışılıyor. Bu zorluk zamanlarında biz müminlerin sakinliği gereken en büyük tehlike ise ümidin kaybedilmesidir. Tefrikaya düşülmesidir. Birlik ve beraberliğin yitirilmesidir. Kardeşliğe sahip çıkmaktan, mazluma umut olmaktan vazgeçilmesidir.

Kardeşlerim!Bugün milletimize yöneltilen kötülüklerin üç gayesi vardır. Birincisi, yüzyıllardır bu topraklarda barış ve huzur içerisinde birlikte yaşayan aynı milletin fertlerini birbirine düşürmektir, kardeşler topluluğunu karşı karşıya getirmektir. Milletimizin arasına fitne ve tefrika tohumları ekmektir. Lakin

bunlar, beyhude birer çabadır. Zira bizler Malazgirt’te, Çanakkale’de, İstiklal Harbi’nde, Antep savunmasında omuz omuza nice şehitler vererek bu toprakları hep birlikte vatan kılmış bir milletiz. Biz aynı ülkenin, aynı kültürün, aynı tarihin çocukları olduğumuz gibi, aynı dinin, aynı kitabın, aynı peygamberin müminleriyiz.

Bugün de kötülükler, şiddet ve teröre karşı milletçe verilecek en büyük cevap, birbirimize daha fazla kenetlenmek, daha fazla sahip çıkmaktır. Kardeşlik misakımızı yenilemektir. Kalplerimizin arasına sokulmak istenen fitne ve fesada asla geçit vermemektir.

Kıymetli Kardeşlerim!

Milletimizin karşı karşıya olduğu kötülüklerin ikinci gayesi, bizleri umutsuzluğa sevk etmektir. Millet olarak bizim dünyayla, hayatla bağımızı koparmaktır. İncancımızı, bizi millet kılan değerlerimizi, aidiyet duygumuzu, ümidimizi, özgüvenimizi yok etmektir. Lakin bizler, ümitsizliği haram ilan eden bir dinin mensuplarıyız. Şartlar ne olursa olsun geleceğe dair umudunu asla kaybetmeyen bir peygamberin ümmetiyiz.

Kardeşlerim!

İstiklal ve istikbalimizi hedef alan kötülüklerin üçüncü gayesi, milletimizi yeryüzündeki mazlum, mağdur ve mahrumların ümidi olmaktan çıkarmaktır. Oysa bizler, Halep’teki masum yavruların, gönlü yaralı kadınların, beli bükük yaşlıların umudu olmaya devam etmeliyiz. Kaderine terkedilmiş Arakan’daki mazlumların, yüzyıllarca sömürülmüş Afrika’daki mahrumların ümidi olmaya devam etmeliyiz. Bizler bu bilinçle kötüye karşı iyinin, batıla karşı hakkın, zalime karşı mazlumun yanında durmaya devam etmeliyiz.

Kardeşlerim!

Batılı ve Haçlı güçlerin Anadolu’yu işgal etme teşebbüsü karşısında yapılan büyük savunmaların biride Antep Savunmasıdır.96 yıl önce İngiliz işgali, daha sonra Fransızların tasallutu karşısında gazi şehrimizin kahraman evlatları malları ve canlarıyla destansı bir mücadele örneği sergilemişlerdir. Çünkü onlar; Hürriyetini yitiren; şahsiyetini, haysiyetini, incancını, düşüncesini her şeyini yitirir diyorlardı. Çünkü onlar, hürriyetini kaybedenin; kaybedecek başka şeyi kalmaz incancını taşıyorlardı. O günkü teknik yokluklara rağmen İman varsa imkânda vardır düstürü ile hareket edip yumruklarını silah gibi kullanarak “Antep bize mezar olmadan düşmana Gülizar olmaz” diyerek bu güzelim ülkemizin bu bölgesinde düşmana geçit vermemişlerdir. 11 ay aç kalarak, susuz kalarak bu ecdat yadigarı toprakları bize emanet etmişlerdir. Bu duygu ve düşünceler ile Antep savunması gazilerimiz ve şehitlerimiz başta olmak üzere tüm gazi ve şehitlerimizi, rahmet, minnet ve şükranla yad ediyor yeryüzünde tek “gazi” ünvanını taşıyan bu şehre ve ülkemize bir daha böyle kara günler yaşatmamasını cenab-ı Allah’tan niyaz eder, Kurtuluş gününüzü tebrik ederim!

¹ Âl-i İmrân 3/139.

² Müslim, Cennet, 82.

³ İnşirâh, 94/5-8.